

[Udenrigsministeren.]

dette fik ogsaa Tilslutning fra alle afgørende Sider —, at der i Betalingsoverenskomstens Artikel 1, 2det Stykke, kom til at staa følgende — med Formandens Tilladelse citerer jeg —, idet der i 1ste Stykke staar, at Kursen er 19 Kr. 34 Øre for 1 £ Sterling:

„... denne Kurs, der herefter betegnes som den officielle Kurs, kan ikke ændres af nogen af de kontraherende Regeringer, medmindre der gives den anden Regering saa langt et Varsel, som det er praktisk gørligt“.

Det var rimeligt og naturligt, fordi en Valutakurs ikke er noget, man hvert Øjeblik skal ændre, at tage den Valutakurs, som Landet havde haft i mere end 3 lange Aar — og det er dette, vi har gjort.

Hvis det ærede Medlem saa vil sige til mig, at der i hans Spørgsmaal ogsaa ligger: hvorledes saa med Hensyn til Fremtiden? — vil jeg svare, at der er jo ikke nogen, som kan være i Tvivl om, at der raader forskellige Anskuelser her i Landet om dette Spørgsmaal. Der er jo heller ingen, som kan være i Tvivl om, at for Afgørelse skal træffes, maa meget nøje Kendskab og Viden om alle Faktorer have, og jeg, som er en stor Tilhænger af Forespørgsler, har ikke noget som helst imod angaaende dette sidste at svare det ærede Medlem, at Regeringen er ikke parat til at sige yderligere om dette Spørgsmaal, end vi har sagt her i Dag.

Forespørgeren (Norlev): Jeg takker den højtærede Udenrigsminister for det Svar, der er givet. Jeg vilde ønske, at vi havde modtaget denne Redegørelse her i Tinget med det samme vi fik Meddelelse om den fastsatte Valutakurs. Det vilde i det hele taget være heldigt, synes jeg, om Ministrene i Stedet for blot at sammenkalde Pressen ogsaa sammenkaldte os Rigsdagsmænd og gav os en instruktiv Vejledning i det, der Tid efter anden fastsættes. Det vilde have sin Betydning.

Det svage Punkt i den højtærede Udenrigsministers Argumentation, hvis jeg maa bruge det Udtryk, var jo dette, at denne Valutakurs paa 19,34 har under hele Krigen været ganske nominal. Den har aldrig haft praktisk Betydning, fordi vi ikke har kunnet have Samhandel med England og Amerika og derfor ikke har kunnet vide, hvordan vor Krones Værdi over for Sterling egentlig var.

Og det, som egentlig interesserede mig, men som jeg ikke fik noget rigtigt Svar paa, var dette, om der i saa Henseende var foretaget Undersøgelser, der havde vist, at vor

Samhandel med England virkelig vil blive af en saadan Art, at vi fremtidig kan fastholde denne Kronekurs uden at skulle have enten Importreguleringer eller Eksportpræmier til Landbruget, for begge Dele maa jeg anse for Uting. Jeg ved ikke, om den højtærede Udenrigsminister er i Stand til at sige yderligere, derom.

Ludvig Christensen: Jeg er ganske enig med den højtærede Udenrigsminister i Hovedtrækkene i de Udtalelser, den højtærede Minister fremsatte. Vi kunde ikke i den Delegation, der i London deltog i Forhandlingerne, bruge som Udgangspunkt andet end den kendte Kurs 19,34, og det blev der under fuld Enighed fra alle Sider fremsat Ønske om. Det blev jo ogsaa gennemført. Hvordan Udviklingen vil blive, er der, som den højtærede Udenrigsminister sagde, ingen, der paa Forhaand kan vide noget som helst om. Der ligger betydelige Erhvervsinteresser, som alle skal varetages, ingen maa tilsidesættes, og saa maa Udviklingen vise os, hvordan hele Forløbet vil blive af den eventuelle Valutapolitik, der i Fremtiden skal føres.

Kristen Amby: Jeg kan paa mit Partis Vegne ganske henholde mig til den Fremstilling, den højtærede Udenrigsminister gav af selve det rent faktiske, og ogsaa tilslutte mig de Betragtninger, den højtærede Udenrigsminister gjorde gældende med Hensyn til det, der for det andet laa i Forespørgselen.

Harald Petersen: Der er ikke større Grund til at rejse en principiel Valutadebat ved denne Lejlighed, men paa Baggrund af det, der er sagt i Dag, og mange af de Debatter, der tidligere har fundet Sted i dette høje Ting om beslægtede Spørgsmaal, kunde jeg have Lyst til at udtale Haabet om, at vi baade for Nutidens og for Fremtidens Skyld vil behandle Valutaproblemet ud fra de realøkonomiske Momenter, som spiller den største Rolle i Henseende til den rette Løsning af de Problemer, der knytter sig hertil. Naar det efter vor Opfattelse er saa afgørende vigtigt, at man over for hele Valutaproblemet har de realpolitiske og realøkonomiske Synspunkter for Øje, er det ikke mindst paa den Baggrund, at hele vor Samfundsøkonomi staar foran en Omlægning, idet vi efter 5 Aars Tilknytning til den stortyske Økonomikreds nu skal foretage en Omlægning af hele Erhvervslivet til den angelsaksiske Økonomikreds, hvilket